

หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มหักษะฯ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗-๙

เรื่อง

ปลาบู่ทอง

DCID LIBRARY

0000002324

กํ ๓๙๘.๙ ม/ก
๒๕๑๖ ๒/
๘.๒

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
หัวข้อบางส่วนของการเรียนการสอน
เรื่อง คุณย์พัฒนาหนังสือ

ปลาบู่ทอง

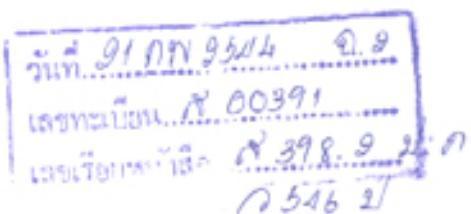

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

องค์การค้าของครุสภากัดพิมพ์จ้าหน่าย
ราคา 24.00 บาท

หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๖ เรื่อง ปลาบู่ทอง
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

องค์การค้าของครุสภากัจพิมพ์จัดทำโดย
พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๓๗

จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974-00-6701-8

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสือทั่งเสริมการอ่าน ระดับประถมศึกษา เรื่อง ปลาปูทอง เพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๓-๖ กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียนได้
ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘

(นายอาทัย จันทวิมล)

รองปลัดกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

เรื่อง “ปสานุท่อง” เป็นนิทานพื้นบ้านที่เล่าขานกันมาช้านาน ประทับใจผู้อ่าน ผู้ฟังโดยตลอด กรรมวิชาการได้เคยนำมาปรับปรุงเป็นหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อให้เด็กในระดับประถมศึกษาได้มีหนังสือที่สนุกสนานเหมาะสมกับวัยอ่านเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔

เมื่อได้มีหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) กรรมวิชาการ พิจารณาเห็นว่า หนังสือเรื่อง “ปสานุท่อง” เป็นหนังสือที่ยังทรงคุณค่า ในด้านเนื้อหาสาระที่สนุกสนาน ให้แบ่งคิดคิดธรรมในเรื่องความกตัญญูรักคุณ และความเมตตากรุณา ที่บุคคลพึงมีและความชั่วที่บุคคลพึงละเว้น จึงได้นำหนังสือมาปรับปรุง รูปเล่ม และภาพประกอบให้สวยงามเหมาะสมอย่างที่สุด และกำหนดให้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมก่อนทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๖

กรรมวิชาการหวังว่าผู้อ่านวัยเยาว์จะสนุกสนานประทับใจในเนื้อหาสาระ และภาพประกอบ ภาษาที่ใช้ซึ่งผลลัพธ์อ่านง่ายจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน สมเจตนาตามนั้นของหลักสูตร

๘๙๘๐๗

(นางกฤษมา วรรรตน์ ณ อุบลฯ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒๔ มกราคม ๒๕๓๘

ปลาบู่ทอง

พ่อ^พ
พ่อของເຂົ້ອຍ
พ่อของ້າຍ อື່

ແມ່ງຂອງເຂົ້ອຍ ເຂົ້ອຍ

້າຍ ແມ່ເລື້ອງ อື່

พ่อไปหาปลาทุกวัน
 พ่องเรือไปหาปลาแต่เช้า
 บางวัน พ่อไปกับแม่ของเอ้อย
 บางวัน พ่อไปกับแม่เลี้ยง
 พ่อหาปลาได้ก็เอาไปขาย

วันหนึ่ง พ่อไปหาปลากับแม่
 แม่พายเรือ พ่อทอดแห^๑
 พ่อทอดแหได้ปลาบู่ทองด้วนหนึ่ง
 แม่ขอปลาบู่ทองไว้
 ให้เอ้อยเลี้ยงเล่น
 พ่อไม่ให้ พ่อโยนปลาบู่ทองลงน้ำ

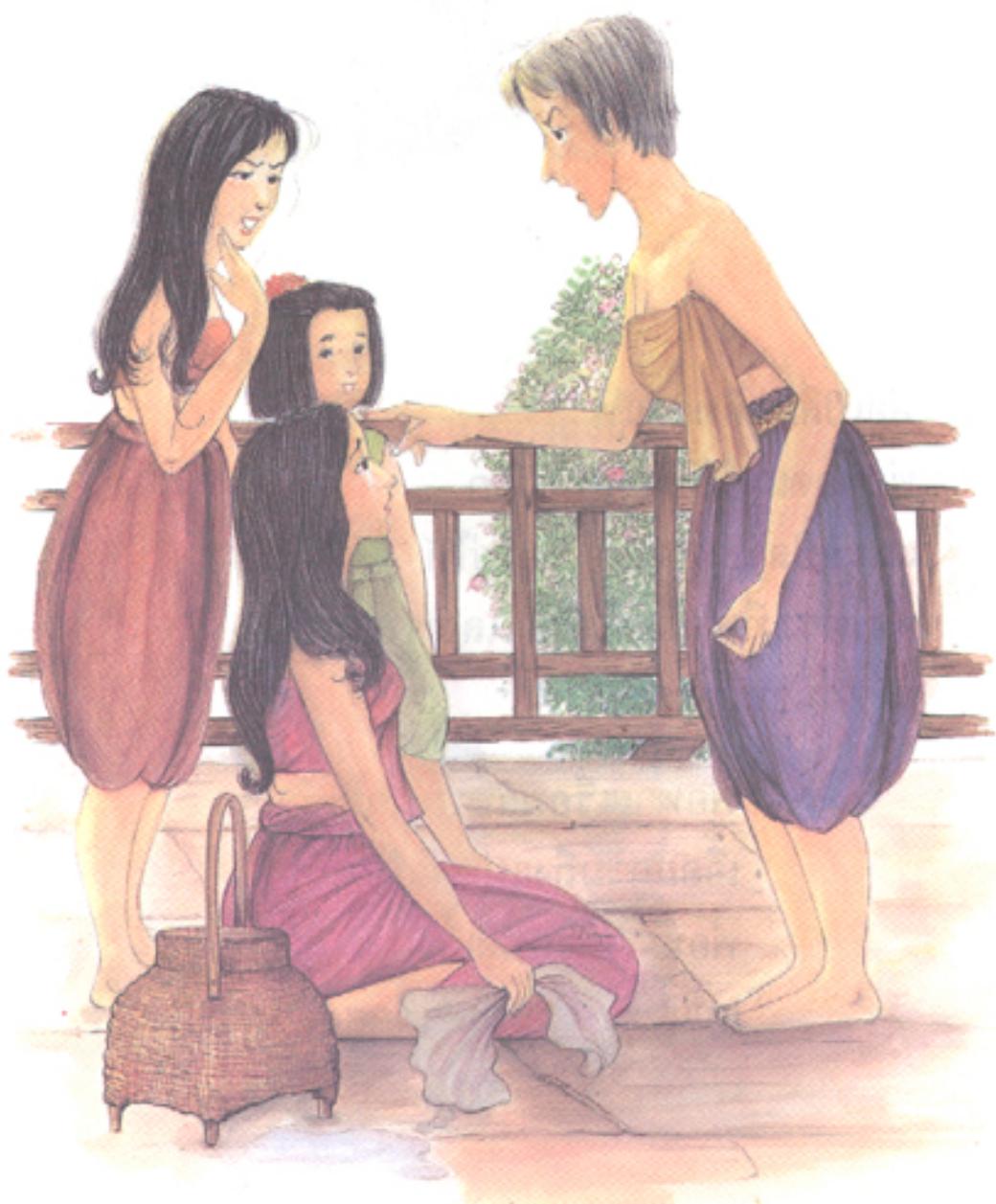

พ่อเปลี่ยนที่กอดแห^ห
พ่อ กอดแหได้ปลาบู๋ทองอีก
แม่ขอปลาบู๋ทองอีก พ่อไม่ให้
พ่อ กอธที่หาปลาไม่ได้ เลยพาลทุบตีแม่
แม่ตกน้ำจมหายไป

พ่อพายเรือกลับบ้านคนเดียว
เอ้อยถามถึงแม่ พ่อ กอธ
พ่อหาเรื่องทุบตีเอ้อย
แม่เลี้ยงกิช่วยทุบตีเอ้อย
เพื่อนบ้านสงสารเอ้อย ก็มาช่วยเอ้อย

แม่เลี้ยงให้อ้อยทำงานหนักเกินตัว
อ้อยต้องเลี้ยงเปิด เลี้ยงไก่
อ้อยต้องตักน้ำ กวาดบ้าน ถูเรือน
จนไม่มีเวลาพักผ่อน

แม่ของเอื้อยจมน้ำตาย
 แม่ของเอื้อยเป็นห่วงเอื้อยมาก
 แม่ของเอื้อยตายแล้วก็มาเกิดเป็นปลาบู่ทอง
 ปลาบู่ทองว่ายน้ำมาอยู่แทวบ้านเดิม

เอื้อยคิดถึงแม่มาก
 เอื้อยจึงมานั่งที่ริมน้ำ เพราะรู้ว่าแม่ตอกน้ำจมหายไป
 และนำอาหารมาให้ปลาแทนนั้น
 วันหนึ่ง เอื้อยเห็นปลาบู่ทองว่ายน้ำมาใกล้
 ปลาบู่ทองบอกว่าเป็นแม่ของเอื้อย
 เอื้อยดีใจที่แม่มาหาเอื้อย
 เอื้อยทำงานแล้วก็มาหาแม่ทุกวัน
 เอื้อยมีความสุขขึ้น

แม่เลี้ยงรู้ว่าแม่ของเอ้อย
 มาเกิดเป็นปลาบู่ทอง
 เอ้อยได้พนกับแม่ของเอ้อยทุกวัน
 แม่เลี้ยงไม่อยากให้เอ้อยมีความสุข
 แม่เลี้ยงให้เอ้อยไปเลี้ยงวัวที่ชายป่า
 แม่เลี้ยงให้อ้ายไปจับปลาบู่ทอง

อ้ายจับปลาบู่ทองมาให้แม่เลี้ยง
 แม่เลี้ยงเอาปลาบู่ทองมาซ่าแกงกิน
 กินเนื้อแล้วก็เอากระดังให้มัวหมา
 แม่เลี้ยงกวาดเกลือดปลาทิ้งใต้ถุน
 เปิดโอมเกลือดปลาไว้ให้อ้อย

เอ้อยกลับมาไม่เห็นปลาบู่ทองกีร่องให้
 เอ้อยตามหมา หมาก็บอกกว่าไม่รู้
 เอ้อยตามแมว แมวก็บอกกว่าไม่รู้
 เปิดเห็นเอ้อยกลับมา
 เปิดกีดายเกลือดปลาบู่ทองให้
 เปิดบอกกว่าปลาบู่ทองตายแล้ว

เอ้อยเอาเกลิดปลาบู่ทองไปฟังที่ชายป่า
 เอ้อยขอให้เกลิดปลาขึ้นเป็นต้นมะเขือ
 ก็มีต้นมะเขือขึ้นตรงนั้น
 เอ้อยมาเลี้ยงวัวไก่ต้นมะเขือทุกวัน
 เอ้อยมีความสุขขึ้น

แม่เลี้ยงรู้ว่าแม่ของเอ้อยเกิดเป็นต้นมะเขือ
 แม่เลี้ยงให้อ้อยเอาวัวไปเลี้ยงที่อ่น
 แม่เลี้ยงให้อายไปถอนต้นมะเขือ
 อ้ายถอนต้นมะเขือทิ้งแล้วเอาลูกมากิน
 เปิดก้อมเม็ดมะเขือไว้ให้อ้อยอึก

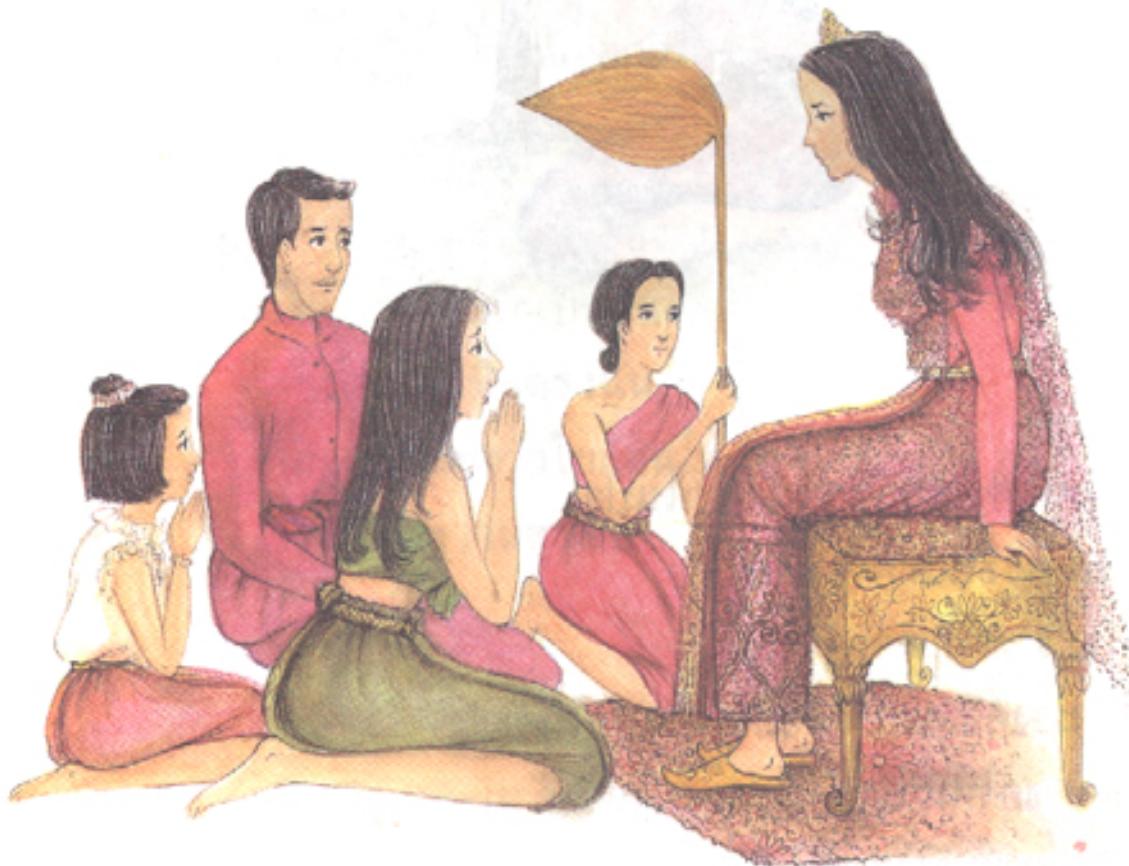
เอ้อยเอาเม็ดมะเขือไปฟังที่ในป่า
 เอ้อยขอให้เม็ดมะเขือองอก
 เม็ดมะเขือองอกเป็นต้นโพธิ์
 ต้นโพธิ์ก็มีขึ้นตรงนั้น
 เอ้อยมาเลี้ยงวัวไก่ต้นโพธิ์ทุกวัน
 เอ้อยก็มีความสุขขึ้น

วันหนึ่งพระราชาเดี๋จมาในป่า
 ทอดพระเนตรเห็นเอ้อย
 พระราชา ก็พอพระทัย
 พระองค์จึงขอให้เอ้อยเข้าไปอยู่ในวัง
 เอ้อยขอให้นำต้นโพธิ์เข้าไปในวังด้วย
 พระราชา ก็โปรดอนุญาต

พระราชพ่อพระทัยที่เอ้อยมีความกตัญญู
พระองค์ทรงตั้งให้อือยเป็นเมเหศี
เอ้อยมีความสุขมาก

แม่เลี้ยงรู้ว่าอือยได้เป็นเมเหศี
แม่เลี้ยงก็คิดจะทำร้ายอือยก
แม่เลี้ยงอยากให้อ้ายเป็นเมเหศี
แม่เลี้ยงจึงให้อ้ายและอีบเข้าไปในวัง
ให้อ้ายและอีบออกเอ้อยว่าพ่อไม่สนับนายน

ເອື່ອຍຽວພ່ອໄມ່ສນາຍ ເອື່ອຍກົກລັບມານັ້ນ
ແມ່ເລີ່ຍງບອກໃຫ້ເອື່ອຍດອດເຄົ່ອງທຽງ
ແມ່ເລີ່ຍງໃຫ້ເອື່ອຍເຂົ້າໄປໃນທ້ອງ
ເອື່ອຍເຫີຍບກະຈານກລທີ່ແມ່ເລີ່ຍງທຳໄວ
ເອື່ອຍຕກລົງໄປໃນອ່າງນ້ຳເດືອດຕາຍ

แม่เลี้ยงนำเครื่องทรงของเอ้อยใส่ให้อ้าย
เอ้อยตัวปลอมเข้าไปอยู่ในวัง
เอ้อยตัวปลอมทำเป็นไม่สนาย
พระราชาก็ไม่ทรงทราบความจริง
ดันโพธิ์ที่ปลูกไว้ก็เหี่ยวเฉา

เอ้อยเป็นห่วงพระราชากและดันโพธิ์
เอ้อยตายแล้วก็เกิดเป็นนกแรกเด้า
นกแรกเด้าบินมาเกะที่ต้นโพธิ์
พระราชากทรงทราบว่าเอ้อยเกิดเป็นนกแรกเด้า
กทรงเลี้ยงนกแรกเด้าไว้ในกรงทอง

วันหนึ่ง พระราชาสेतีฯ ไปคล้องช้าง
 พระราชาสेतีฯ ไปคล้องช้างในป่า
 อ้ายรู้ว่าເຂົ້າຍເກີດເປັນນກແນກເຕົ້າ
 อ้ายຈຶງຈັບນກແນກເຕົມາຄອນນນ
 ແລ້ວເຂາໄປໃຫ້ແມ່ຮັວແກງໃຫ້ກິນ
 อ้ายຄຸດວ່າ ນກແນກເຕົ້າຕາຍແລ້ວ ອ້າຍກົດືໃຈ

นกแขกเต้าทำเป็นนอนแข็งตาย
แม่ครัวคิดจะแกงนกแขกเต้า
แม่ครัวคิดจะแกงตอนเย็น
นกแขกเต้าหนีเข้าไปอยู่ในปล่องหนู
หนูช่วยหาอาหารมาให้นกแขกเต้ากิน
นกแขกเต้ามีแรงแล้วก็หนีเข้าป่า

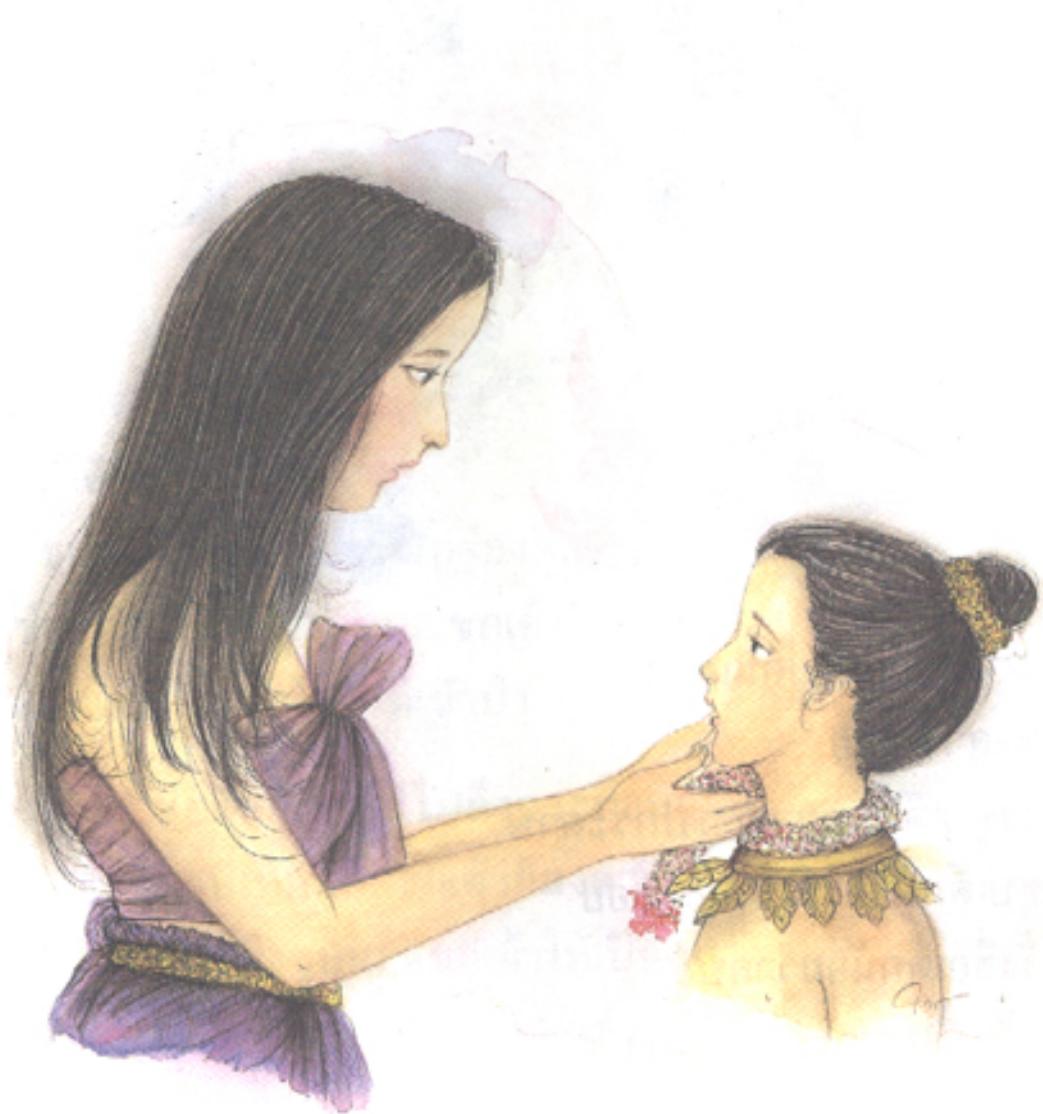
นกแขกเต้าหนีไปถึงกระท่อมฤาษี
ฤาษีเห็นนกแขกเต้าก็สงสาร
ฤาษีจึงชูบนกแขกเต้าให้เป็นคน
เอ้อยได้กลับเป็นคนตามเดิม
เอ้อยก็อยู่ในป่ากับฤาษีต่อมา

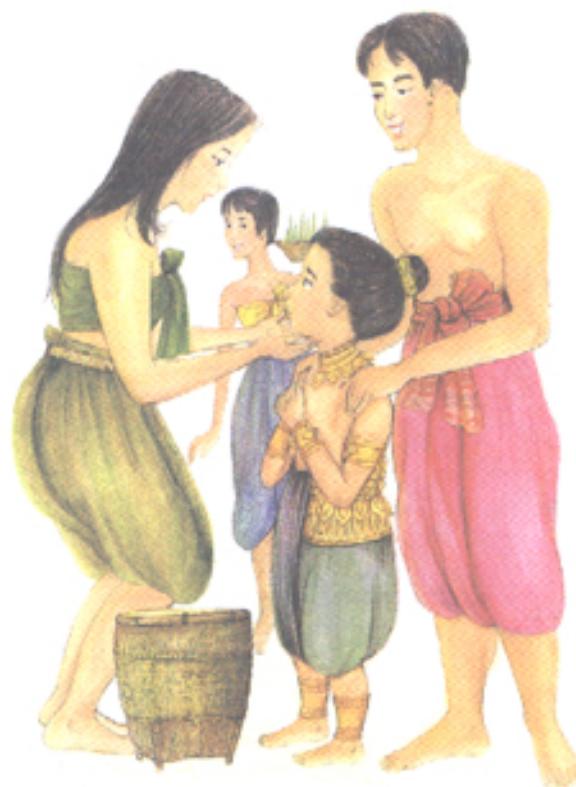
ຖາម្ចីអេងវាំខេះយុកគុណដើម្បាហ
ຖាម្ចីសងសារខេះយុ
ຖាម្ចីចិងចុបតើកនឹងយុករបស់រាជាយ
ຖាម្ចីចុបតើកនឹងយុកនឹងបើកលូកខេះយុ
ຖាម្ចីចិងចុបតើកនឹងយុករាលប
លុបយុកកុងខេះយុកនឹងបើកលូក

๑๖

ลบเรียกญาชีว่าตา
ลบไม่เคยเห็นพ่อ ก็ถามถึงพ่อ
เอ้อยกเล่าเรื่องของเอ้อยให้ฟัง
ลบคิดจะไปตามหาพ่อ
เอ้อยจึงร้อยมาลัยเป็นลวดลายอย่างที่เคยร้อยถวายพระราชา
คล้องคอให้ลบ

ลบเดินทางมาถึงเมืองพระราชา
 ลบเที่ยวเดินดูบ้านเมือง
 ลบพบชาวเมืองก็ถามถึงดันโพธิ์
 ชาวเมืองเห็นลบนำรักกิรุมล้อม
 จนข่าวลบทราบถึงพระราชา

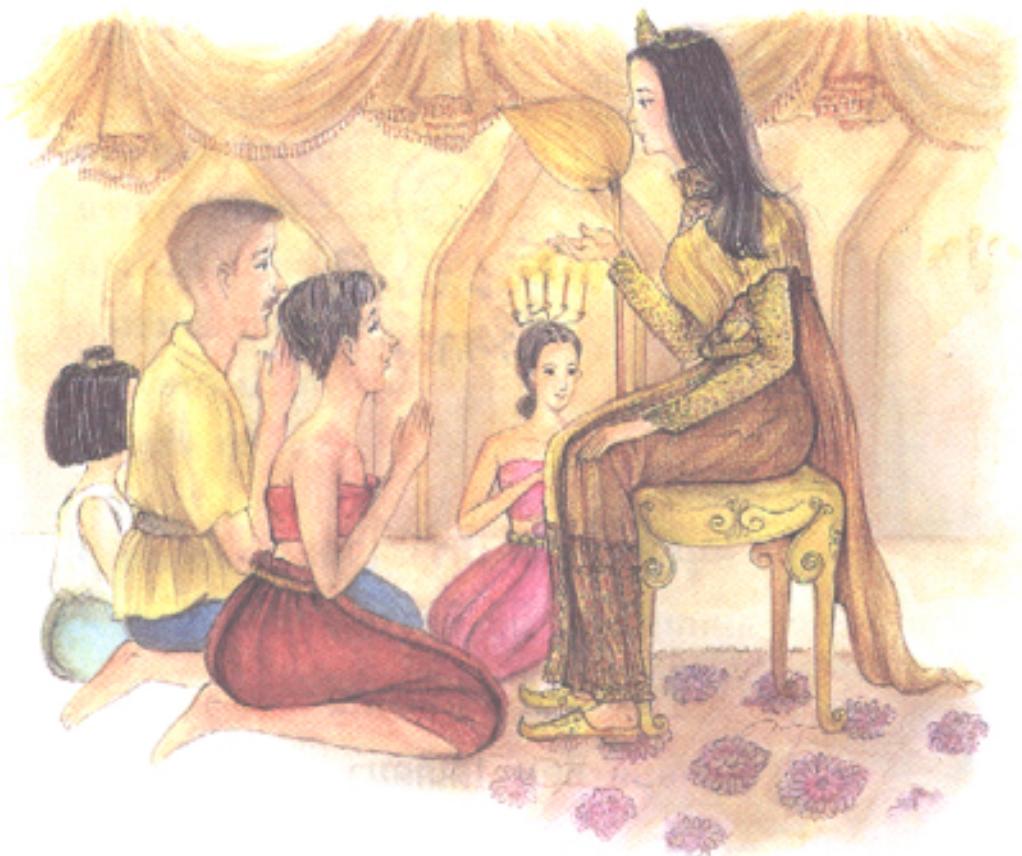

พระราชาทรงทราบข่าวลบ
 พระองค์ก็โปรดให้ลบเข้าเฝ้า
 พระองค์ทอดพระเนตรเห็นมาลัยที่คล้องคอลบ
 กิทรงคิดถึงເօຍและถามถึงເօຍ
 ลบถวายมาลัยและเล่าว่าເօຍอยู่ในป่า

พระราชามีพระราชประสังค์จะพบเอ้อย
 ลบจึงพาพระองค์มาพบเอ้อยในป่า
 เอ้อยดีใจที่ได้พบพระราชาอีก
 พระองค์ทรงพาเอ้อยกลับมาอยู่ในวัง
 ส่วนลบกลับเป็นรูปกระดาษตามเดิม

เอ้อยได้กลับมาอยู่ในวังตามเดิม
 พระราชาโปรดให้ลงโทษอ้าย
 พระองค์ให้ขังอ้ายไว้ในห้องขัง
 เอ้อยสงสารก็ขอโทษอ้ายไว้
 อ้ายไม่ทันรู้ ได้กินยาตายเสียก่อน

พ่อกับแม่เลี้ยงกลัวความผิด
 พ่อกับแม่เลี้ยงจึงหนีไปอยู่ในป่า
 เอ้อยสองสารพ่อและแม่เลี้ยง
 เอ้อยจึงขอให้พ่อ แม่เลี้ยงกับอี
 เข้ามายอยู่ในเมือง
 เอ้อยและทุกคนก็มีความสุขต่อมา

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง
เหมือนหนึ่งยูง มีดี ที่แวงชน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน
ย่อมเสียที่ ที่ตน ได้เกิดมา

พุทธทาสกิจ

ผู้รับเรียง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือ

นางจารุดี พโอลประการ

นางวันเพ็ญ สุทธากาศ

นางปราดี ปราบวิญญา

นางบุษบา ประภาสพงศ์

นางสุทิน ทองไสว

ผู้ปรับปรุงและบรรณาธิการ

นางจารุดี พโอลประการ

ปก/ภาพประกอบ/รูปเล่น

นายไพบูลย์ บุญยานนท์

ศึกษาภัณฑ์พานิชย์

พิมพ์โดย ห้องพิมพ์ศูนย์ภาษาอาตมาพัชรา นายสุเทพ วิจิตร์ศิริ ผู้อำนวยการ ๒๕๓๔

ผู้รับมอบอำนาจ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือ

นางจารุดี พโอลประการ

นางวันเพ็ญ สุทธากาศ

นางปราสาที ปราบปรູ

นางรัตนา ภาชานุกมล

นางรุษนา ประภาสพงษ์

นางสุกิณ ทองໄສรา

ผู้ปรับปรุง และบรรณาธิการ

นางจารุดี พโอลประการ

ปก/ภาพประกอบ/รูปเล่น

นายไพบูลย์ บุญภานุทิ

ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

พิมพ์โดยสำนักพิมพ์ครุภัณฑ์รัฐบาล นายนุสกน์ วิชัยรัตน์ ผู้อำนวยและผู้ไฮเอนด์ พ.ศ. ๒๕๖๗

03123900023

ISBN 9740067018

9 789740 067016